

กระทิง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Calophyllum inophyllum* L.

วงศ์ : GUTTIFERAE

ชื่ออื่น : กระทิง กระทิง กากะทิง กากะทิง (กลาง) ทิง (กระปี่) เนาวกาน (น่าน) สารภีทะเล (ประจวบคีรีขันธ์) สารภีแนน (เชียงใหม่ เหนือ)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : ระยอง

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูง 20 - 25 เมตร ไม้ผลัดใบ เรือนยอดเป็นพุ่มกลม สีเขียวเข้ม กิ่งอ่อนเกลี้ยง ยอดอ่อนเรียวเล็ก ปลายทู่ เปลือกเรียบสีเทาอ่อนหรือน้ำตาลปนเหลือง เปลือกในสีชมพู เนื้อไม้สีน้ำตาลปนแดง ใบเป็นใบเดี่ยว ออกตรงกันข้ามสลับกัน ออกดอกเป็นช่อสั้นที่ซอกใบบริเวณปลายกิ่ง มีดอกย่อย กลีบดอกสีขาว เกสรเพศผู้สีเหลือง มีกลิ่นหอม ผลเป็นผลสดทรงกลม ปลายผลเป็นติ่งแหลม เมื่อสุกจะมีสีเหลือง

การกระจายพันธุ์ : ในธรรมชาติพบมากตามป่าดิบในภาคใต้จนถึง พื้นที่ชายทะเล

ออกดอก : ตลอดทั้งปี

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : ปลูกเป็นไม้ประดับ เนื้อไม้ ใช้ก่อสร้าง ดันและเปลือกต้น ให้ยางใช้สำหรับทาแผล เป็นยาฝาดสมานพอกทรวงอกแก้วัณโรคปอด กินจะทำให้อาเจียน เป็นยาระบาย ใช้แต่งกลิ่น ขับปัสสาวะ ใช้ภายนอกสำหรับล้างแผลอักเสบเรื้อรัง ราก เป็นยาใช้ล้างแผล ใบ รสเมาเย็น แก้ตาแดง ตาฝ้า ตามัว น้ำคั้นจากใบเป็นยาฝาดสมานภายนอกใช้กับโรคริดสีดวงทวาร ใบใช้บดปลาทู ถ้านำมาแช่น้ำทิ้งไว้ค้างคืน จะได้น้ำที่มีสีน้ำเงิน ดอก รสหอมเย็น เข้ายาบำรุงหัวใจ บำรุงยาหอม เมล็ด ให้น้ำมันและยางอยู่รวมกัน แยกน้ำมันออกมาใช้ทาถูวนวดแก้ปวดข้อ เคล็ดขัดยอก บวม สมานแผล แก้ผื่นคัน แก้โรคผิวหนัง แก้เหา แก้หิด กลาก

